

V sobotu 25.7. jsme v 32 lidech vyrazili k Semilům na týdenní dovču. Provoz byl hustý takže jsem s naší kolonou ztratil kontakt už před Humpolcem. Najel jsem na dálnici a přes Kácov jsem jel do Kopidlna. Zde byl objednan oběd. Na mé cestě nebyl provoz aut. Na rozdíl od druhé zbylé skupiny jedoucí v koloně stěhování národů, která přijela o více než hodinu později. Dojel jsem pro dva sudy Holby, aby bylo co večer pít a pak jsem si dal tataráka. Když jsme dorazili všichni na základnu do Klinkovic, ubytovali jsme se a rovnou narazili sud. Ubytování bylo takové zajímavé a neodpovídalo tomu, co jsme čekali. Bazén i když šla filtrace nebyl čistý, v jednom baráku byl smrad ze skladiště, že by člověk padnul, inzerování koně tu už notný pátek nebyly, na jediné sprše a záchodu se nám motali neznámý lidé, přičemž jsme jasně zaplatili i jedno neobsazené místo navíc aby byla naše banda sama. Majitel byl nepříjemný, jak cesta do práce, takže jsme z toho byli otráveni ale náladu nám to nezkazilo. Večer jsme si dojeli do města pro proviant a na druhý den jsme vyrazili na Riegrovu stezku.

Ráno bylo sice všelijak, ale pak se mraky rozptýlily a nastal pařák. Po projití stezky jsme to vzali nazpátek přes Spálov. Než jsme se doploužili k autům a našli v Semilech slušnou hospodu byly čtyři hodiny. Večer jsme dorazili druhý sud Holby. V pondělí ráno jsem vyrazil busem do Prahy pro nový řidičák . Docela šla fronta rychle,

takže jsem stihnul ještě popolední autobus zpět. V hospodě U Námořníka jsem si dal oběd a zavolal jsem na základnu, aby pro mě někdo dojel. Ostatní měli ten den autoturistiku na Trosky a Sychrov. Pro nás a děti jsme připravili plnění Bobříků a tak večer bylo plnění některých z nich. Plnili se diciplíny plavec, v bazéně areálu, poznání květin, hmat, paměť, mlčení, mrštnosti a slušnosti. Největší problém dělal bobřík šlušnosti neboli vydržet pět hodin bez sprostých slov a posunků.

Ten se plnil celý týden, protože to byl nadlidský úkol ho splnit. Rovněž z bobříka mršnosti, kdy se skákal klasický panák na asfaltu, odešly tři belhoty. V úterý se jelo na Bozkovské jeskyně. Jenže bylo plno, tak jsme se objednali na následující den. Po obědě v místní restauraci jsme vyrazili na Cimrmanovu [vyhlídku](#) do Nouzova. Na Sever a na Jih.

Ještě jsme chtěli do muzea techniky, ale to jsme přejeli a tak jsme pokračovali na základnu. Večer se plnil bobřík plavání a narazili se nový sud se Svijany. Ve středu jsme jeli do objednaných Bozkovských jeskyní a pak do Jíčina, vrátit prádné sudy. Na oběd jsem si zašel do [mexické](#) restaurace, která byla trochu dražší, takže ostatní šli na rychlovku do bufetu za náměstím. Ještě jsem se podíval na [Rumcajsův svět](#) a mazal jsm na základnu, protože jedna grupa musela domů k vůli hospitalizaci kluka. Měl jsem připravené dřevěné pamětní placky a chtěl jsem ji je předat. Odpoledne začalo pršet, tak se plnili bobříci a narazil se další sud piva. Čtvrtek byl odpočinkovým dnem, takže jsme si udělali autoturistiku na Sychrov a Hrubou skálu. Večer jsem na rozdíl od ostatních, kteří se veselili do rána šel brzo spát, protože jsem se chtěl podívat na rozhlednu Kozák. Ráno v osm už jsem stál u ní a pokračoval jsem po hřebenu na Tábor.

Nikoho jsem cestou nepotkal, kromě jedné ženské, která se opalovala svlečená kousek od značky. V Ploužnici v [hospodě](#) jsem si dal šišky s borůvkami a pokračoval jsem do Lomnice. Zrovna jel bus do Semil. Ze Semil jsem to chtěl vzít zkratkou na základnu, ale zabloudil jsem, takže jsem přišel úplně z druhé strany než jsem očekával. Dal jsem jedno z posledních piv ze sudu a šel jsem dodělat placky na památku.